

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
பெரிய திருமடல்

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பெரிய திருமடல்

தனியன்

பொன் உலகில் வானவரும் பூ மகளும் போற்றி செய்யும் *
நன்னுதலீர் ! நம்பி நறையூரர் *
மன் உலகில் என் நிலைமை கண்டும் இரங்காரேயாம் ஆகில் *
மன்னு மடல் ஊர்வன் வந்து

‡ மன்னிய பல் பொறி சேர் ஆயிர வாய் வாள் அரவின் *
சென்னி மணிக் குடுமித் தெய்வச் சுடர் நடுவுள் *
மன்னிய நாகத்தணை மேல் ஓர் மாமலை போல் *
மின்னு மணி மகர குண்டலங்கள் வில் வீச *
துன்னிய தாரகையின் பேர் ஒளி சேர் ஆகாசம் *
என்னும் விதானத்தின் கீழால் || 1 ||

இரு சுடரை

மன்னும் விளக்காக ஏற்றி *
மறி கடலும் பன்னு திரைக் கவரி வீச || 2 ||

நில மங்கை

தன்னை முன நாள் அளவிட்ட தாமரை போல் *
மன்னிய சேவடியை வான் இயங்கு தாரகை மீன் *
என்னும் மலர்ப் பிணையல் ஏய்ந்த || 3 ||

மழைக் கூந்தல்

தென்னன் உயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும் *

என்னும் இவையே முலையா வடிவமைந்த *
அன்ன நடைய அணங்கே || 4 ||

அடி இணையைத்
தன்னுடைய அங்கைகளால் தான் தடவத் தான் கிடந்து *
ஓர் உன்னிய யோகத்துறக்கம் தலைக் கொண்ட பின்னை *
தன் நாபி வலயத்துப் பேர் ஒளி சேர் *
மன்னிய தாமரை மாமலர் பூத்து *
அம்மலர் மேல் முன்னம் திசைமுகனைத் தான் படைக்க || 5 ||

மற்றவனும்
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள் *
அம்மறை தான் மன்னும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்றுலகில் *
நன்னெறி மேம் பட்டன நான்கன்றே || 6 ||

நான்கினிலும்
பின்னையது பின்னைப் பெயர் தரும் என்பது *
ஓர் தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ் கனியும் ஊழ் இலையும் *
என்னும் இவையே நுகர்ந்துடலம் தாம் வருந்தி *
துன்னும் இலைக் குரம்பைத் துஞ்சியும் || 7 ||

வெஞ்சுடரோன்
மன்னும் அழல் நுகர்ந்தும் வண் தடத்தினுள் கிடந்தும் *
இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குடலம் விட்டெழுந்து *
தொன்னெறிக் கண் சென்றார் எனப்படும் சொல் அல்லால் *
இன்னதோர் காலத்தினை யார் இது பெற்றார் *
என்னவும் கேட்டறிவதில்லை || 8 ||

உளதென்னில்

மன்னும் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் *
அன்னதோர் இல்லியின் ஊடு போய் || 9 ||

வீடென்னும்

தொன்னெறிக் கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள் சொல்லாதே *
அன்னதே பேசும் அறிவில் சிறு மனத்து *
ஆங்கன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே || 10 ||

அது நிற்க

முன்னம் நான் சொன்ன அறத்தின் வழி முயன்ற *
அன்னவர் தாம் கண்டீர்கள் ஆயிரக் கண் வானவர் கோன் *
பொன் நகரம் புக்கமரர் போற்றிசைப்ப || 11 ||

பொங்கொளி சேர்

கொல் நவிலும் கோள் அரிமாத் தான் சுமந்த கோலம் சேர் *
மன்னிய சிங்காசனத்தின் மேல் || 12 ||

வாள் நெடுங்கண்

கன்னியரால் இட்ட கவரிப் பொதி அவிழ்ந்து *
ஆங்கின்னிளம் பூந்தென்றல் இயங்க || 13 ||

மருங்கிருந்த

மின் அனைய நுண் மருங்குல் மெல் இயலார் வெண் முறுவல் *
முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ் நிலா வந்தரும்ப *
அன்னவர் தம் மானோக்கம் உண்டாங்கணி மலர் சேர் *
பொன் இயல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாதெல்லாம் *
மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை *

இன் இசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலை சேர் *
மன்னிய மாமயில் போல் கூந்தல் || 14 ||

மழைத் தடங்கண்
மின் இடையாரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து *
மன்னு மணித் தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின் *
மின்னின் ஒளி சேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த *
மன்னும் பவளக் கால் செம் பொன் செய் மண்டபத்துள் *
அன்ன நடைய அரம்பையர் தம் கை வளர்த்த *
இன் இசை யாழ் பாடல் கேட்டின்புற்று || 15 ||

இரு விசம்பில்
மன்னு மழை தவழும் வாணிலா நீள் மதி தோய் *
மின்னின் ஒளி சேர் விசம்பூரும் மாளிகை மேல் *
மன்னு மணி விளக்கை மாட்டி || 16 ||

மழைக் கண்ணார்
பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளி மேல் *
துன்னிய சாலேகம் சூழ் கதவம் தாள் திறப்ப *
அன்னம் உழக்க நெறிந்துக்க வாள் நீலச் *
சின்ன நறுந்தாது சூடி || 17 ||

ஓர் மந்தாரம்
துன்னு நறுமலரால் தோள் கொட்டி *
கற்பகத்தின் மன்னு மலர் வாய் மணி வண்டு பின் தொடர *
இன் இளம் பூந்தென்றல் புகுந்தீங்கிள முலை மேல் *
நன்னறும் சந்தனச் சேறு புலர்த்த || 18 ||

தாங்கருஞ்சீர்

மின் இடை மேல் கை வைத்திருந்தேந்திள முலை மேல் *

பொன் அரும்பாரம் புலம்ப || 19 ||

அகம் குழைந்தாங் -

கின்ன உருவின் இமையாத் தடங்கண்ணார் *

அன்னவர் தம் மானோக்கம் உண்டாங்கணி முறுவல் *

இன் அமுதம் மாந்தி இருப்பர் || 20 ||

இது அன்றே

அன்ன அறத்தின் பயன் ஆவது *

ஒண் பொருளும் அன்ன திறத்ததே ஆதலால் || 21 ||

காமத்தின்

மன்னும் வழி முறையே நிற்கும் நாம் *

மானோக்கின் அன்ன நடையார் அலர் ஏச ஆடவர் மேல் *

மன்னு மடல் ஊரார் என்பதோர் வாசகமும் *

தென் உரையில் கேட்டறிவதுண்டு || 22 ||

அதனை யாம் தெளியோம்

மன்னும் வட நெறியே வேண்டினோம் *

வேண்டாதார் தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தனக் குழம்பின் *

அன்னதோர் தன்மை அறியாதார் || 23 ||

ஆயன் வேய்

இன் இசை ஓசைக்கிரங்காதார் *

மால் விடையின் மன்னு மணி புலம்ப வாடாதார் || 24 ||

பெண்ணை மேல்

பின்னும் அவ்வன்றில் பேடை வாய்ச் சிறு குரலுக்கு *
உன்னி உடல் உருகி நையாதார் || 25 ||

உம்பர் வாய்த்

துன்னு மதி உகுத்த தூ நிலா நீள் நெருப்பில் *
தம் உடலம் வேவத் தளராதார் || 26 ||

காமவேள்

மன்னும் சிலை வாய் மலர் வாளி கோத்தெய்ய *
பொன்னெடு வீதி புகாதார் || 27 ||

தம் பூ அணை மேல்

சின்ன மலர்க் குழலும் அல்குலும் மென் முலையும் *
இன் இள வாடை தடவத் தாம் கண் துயிலும் *
பொன் அனையார் பின்னும் திரு உறுக || 28 ||

போர் வேந்தன்

தன்னுடைய தாதை பணியால் அரசொழிந்து *
பொன் நகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு *
மன்னும் வளனாடு கைவிட்டு || 29 ||

மாதிரங்கள்

மின் உருவில் விண் தேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு *
கல் நிறைந்து தீய்ந்து கழை உடைந்து கால் சுழன்று *
பின்னும் திரை வயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவா *
கொன்னவிலும் வெங்கானத்தூடு || 30 ||

கொடுங்கதிரோன்

துன்னு வெயில் வறுத்த வெம்பரல் மேல் பஞ்சடியால் *

மன்னன் இராமன் பின் வைதேவி என்றுரைக்கும் *
அன்ன நடைய அணங்கு நடந்திலளே || 31 ||

பின்னும் கரு நெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணை நோக்கின் *
மின் அனைய நுண் மருங்குல் வேகவதி என்றுரைக்கும் கன்னி *
தன் இன் உயிராம் காதலனைக் காணாது *
தன்னுடைய முன் தோன்றல் கொண்டேகத் தான் சென்று *
அங்கன்னவனை நோக்காதழித்துரப்பி || 32 ||

வாள் அமருள்
கல் நவில் தோள் காளையைக் கைப் பிடித்து மீண்டும் போய் *
பொன் நவிலும் ஆகம் புணர்ந்திலளே || 33 ||

பூங்கங்கை
முன்னம் புனல் பரக்கும் நல் நாடன் *
மின் ஆடும் கொன்னவிலும் நீள் வேல் குருக்கள் குல மதலை *
தன் நிகர் ஒன்றில்லாத வென்றித் தனஞ்சயனை *
பன்னாகராயன் மடப் பாவை || 34 ||

பாவை தன்
மன்னிய நாண் அச்சம் மடம் என்றிவை அகல *
தன்னுடைய கொங்கை முகம் நெரிய || 35 ||

தான் அவன் தன்
பொன்வரை ஆகம் தழீ இக்கொண்டு போய் *
தனது நல் நகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும் *
முன் உரையில் கேட்டறிவதில்லையே || 36 ||

சூழ் கடலுள்
பொன் நகரம் செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும் *

மன்னவன் வாணன் அவுணர்க்கு வாள் வேந்தன் *
தன்னுடைய பாவை உலகத்துத் தன் ஒக்கும் *
கன்னியரை இல்லாத காட்சியாள் || 37 ||

தன்னுடைய

இன் உயிர்த் தோழியால் எம் பெருமான் ஈன் துழாய் *
மன்னு மணி வரைத் தோள் மாயவன் || 38 ||

பாவியேன்

என்னை இது விளைத்த ஈர் இரண்டு மால் வரைத் தோள் *
மன்னவன் தன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டு போய் *
கன்னி தன் பால் வைக்க மற்றவனோடெத்தனையோ *
மன்னிய பேர் இன்பம் எய்தினாள் || 39 ||

மற்றிவை தான்

என்னாலே கேட்டே ஏழைகாள் என் உரைக்கேன் *
மன்னு மலை அரயன் பொற்பாவை || 40 ||

வாள் நிலா

மின்னு மணி முறுவல் செவ்வாய் உமை என்னும் *
அன்ன நடைய அணங்கு நுடங்கிடை சேர் *
பொன் உடம்பு வாடப் புலன் ஐந்தும் நொந்தகல *
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான் தரித்து *
ஆங்கன்ன அருந்தவத்தின் ஊடு போய் || 41 ||

ஆயிரந்தோள்

மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து *
மாதிரங்கள் மின்னி எரி வீச மேல் எடுத்த சூழ் கழற்கால் *
பொன் உலகம் ஏழும் கடந்தும்பர் மேல் சிலும்ப *

மன்னு குல வரையும் மாருதமும் தாரகையும் *
 தன்னின் உடனே சுழலச் சுழன்றாடும் *
 கொன்னவிலும் மூ இலை வேல் கூத்தன் பொடி ஆடி *
 அன்னவன் தன் பொன் அகலம் சென்றாங்கணைந்திலளே *
 பன்னி உரைக்குங்கால் பாரதமாம் || 42 ||

பாவியேற் -

கென் உறு நோய் யான் உரைப்பக் கேண்மின் *
 இரும் பொழில் சூழ் மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலை
 போல் * பொன் இயலும் மாடக் கவாடம் கடந்து புக்கு *
 என்னுடைய கண் களிப்ப நோக்கினேன் || 43 ||

நோக்குதலும்

மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடி இணையும் *
 பன்னு கரதலமும் கண்களும் || 44 ||

பங்கயத்தின்

பொன் இயல் காடோர் மணிவரை மேல் பூத்தது போல் *
 மின்னி ஒளி படைப்ப வீழ் நாணும் தோள் வளையும் *
 மன்னிய குண்டலமும் ஆரமும் நீள் முடியும் *
 துன்னு வெயில் விரித்த சூளாமணி இமைப்ப *
 மன்னு மரதகக் குன்றின் மருங்கே || 45 ||

ஓர்

இன்னிள வஞ்சிக் கொடி ஒன்று நின்றது தான் *
 அன்னமாய் மானாய் அணி மயிலாய் ஆங்கிடையே *
 மின்னாய் இள வேய் இரண்டாய் இணைச் செப்பாய் *
 முன்னாய் தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலம் இரண்டாய் *
 அன்ன திரு உருவம் நின்றதறியாதே *

என்னுடைய நெஞ்சும் அறிவும் இன வளையும் *
 பொன் இயலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேற்கு *
 மன்னு மறி கடலும் ஆர்க்கும் || 46 ||

மதி உகுத்த

இன் நிலாவின் கதிரும் என் தனக்கே வெய்தாகும் *
 தன்னுடைய தன்மை தவிரத் தான் என் கொலோ *
 தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து *
 மன் இவ்வுலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கும் *
 இன் இளம் பூந்தென்றலும் வீசும் எரி எனக்கே *
 முன்னிய பெண்ணை மேல் முள் முளரிக் கூட்டகத்து *
 பின்னும் அவ்வன்றில் பேடை வாய்ச் சிறு குரலும் *
 என்னுடைய நெஞ்சுக்கோர் ஈர் வாளாம் என் செய்கேன் *
 கல் நவில் தோள் காமன் கருப்புச் சிலை வளைய *
 கொல் நவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துப் பொத அணைந்து *
 தன்னுடைய தோள் கழிய வாங்கி || 47 ||

தமியேன் மேல்

என்னுடைய நெஞ்சே இலக்காக எய்கின்றான் *
 பின் இதனைக் காப்பீர் தாம் இல்லையே || 48 ||

பேதையேன்

கல் நவிலும் காட்டகத்தோர் வல்லிக் கடி மலரின் *
 நல் நறு வாசம் மற்றாரானும் எய்தாமே *
 மன்னும் வறு நிலத்து வாளாங்குகுத்தது போல் *
 என்னுடைய பெண்மையும் என் நலனும் என் முலையும் *
 மன்னு மலர் மங்கை மைந்தன் || 49 ||

கணபுரத்துப்

பொன் மலை போல் நின்றவன் தன் பொன் அகலம் தோயாவேல் *
என் இவை தான் வாளா எனக்கே பொறை ஆகி *
முன் இருந்து மூக்கின்று மூவாமைக் காப்பதோர் *
மன்னு மருந்தறிவீர் இல்லையே || 50 ||

மால் விடையின்

துன்னு பிடர் எருத்துத் தூக்குண்டு *
வன் தொடரால் கன்னியர் கண் மிளிரக் கட்டுண்டு || 51 ||

மாலை வாய்த்

தன்னுடைய நா ஒழியாதாடும் தனி மணியின் *
இன் இசை ஓசையும் வந்தென் செவி தனக்கே *
கொல் நவிலும் எஃகின் கொடிதாய் நெடிதாகும் *
என் இதனைக் காக்கும் ஆ சொல்லீர் || 52 ||

இது விளைத்த

மன்னன் நறுந்துழாய் வாழ் மார்பன் *
மா மதி கோள் முன்னம் விடுத்த முகில் வண்ணன் || 53 ||

காயாவின்

சின்ன நறும் பூந்திகழ் வண்ணன் *
வண்ணம் போல் அன்ன கடலை மலை இட்டனை கட்டி *
மன்னன் இராவணனை மா மண்டு வெஞ்சமத்து *
பொன் முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து *
தென் உலகம் ஏற்றுவித்த சேவகனை || 54 ||

ஆயிரக் கண்

மன்னவன் வானமும் வானவர் தம் பொன் உலகும் *

தன்னுடைய தோள் வலியால் கைக் கொண்ட தானவனை *
 பின் ஓர் அரி உருவம் ஆகி எரி விழித்து *
 கொல் நவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே || 55 ||

வல்லாளன்
 மன்னு மணிக் குஞ்சி பற்றி வர வீர்த்து *
 தன்னுடைய தாள் மேல் கிடாத்தி || 56 ||

அவனுடைய
 பொன் அகலம் வள் உகிரால் போழ்ந்து புகழ் படைத்த *
 மின் இலங்கும் ஆழிப் படைத் தடக்கை வீரனை *
 மன்னிவ்வகல் இடத்தை மா முது நீர் தான் விழுங்க *
 பின்னும் ஓர் ஏனமாய் புக்கு வளை மருப்பில் *
 கொல் நவிலும் கூர் நுதி மேல் வைத்தெடுத்த கூத்தனை *
 மன்னும் வட மலையை மத்தாக மாசுணத்தால் *
 மின்னும் இரு சுடரும் விண்ணும் பிறங்கொளியும் *
 தன்னின் உடனே சுழல மலை திரித்து *
 ஆங்கின் அமுதம் வானவரை ஊட்டி *
 அவருடைய மன்னும் துயர் கடிந்த வள்ளலை || 57 ||

மற்றன்றியும்
 தன் உருவம் ஆரும் அறியாமல் தான் அங்கோர் *
 மன்னும் குறள் உருவின் மாணியாய் || 58 ||

மாவலி தன்
 பொன் இயலும் வேள்விக்கண் புக்கிருந்து *
 போர் வேந்தர் மன்னை மனங்கொள்ள வஞ்சித்து நெஞ்சுருக்கி *
 என்னுடைய பாதத்தால் யான் அளப்ப மூவடி மண் *
 மன்னா ! தருகென்று வாய் திறப்ப || 59 ||

மற்றவனும்

என்னால் தரப்பட்டதென்றலுமே *

அத்துணைக்கண் மின்னார் மணி முடி போய் விண் தடவ || 60 ||

மேல் எடுத்த

பொன் ஆர் கனை கழற்கால் ஏழுலகும் போய்க் கடந்து *

அங்கொன்னா அசுரர் துளங்கச் செல நீட்டி *

மன்னிவ்வகல் இடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து *

தன் உலகம் ஆக்குவித்த தாளானை || 61 ||

தாமரை மேல்

மின் இடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன் மலையை *

பொன்னி மணி கொழிக்கும் பூங்குடந்தைப் போர் விடையை *

தென்னன் குறுங்குடியுள் செம் பவளக் குன்றினை *

மன்னிய தண் சேறை வள்ளலை || 62 ||

மா மலர் மேல்

அன்னம் துயிலும் அணி நீர் வயல் ஆலி *

என்னுடைய இன் அமுதை எவ்வுள் பெரு மலையை *

கன்னி மதிள் சூழ் கணமங்கைக் கற்பகத்தை *

மின்னை இரு சுடரை வெள்ளறையுள் கல்லறை மேல்

பொன்னை * மரதகத்தைப் புட்குழி எம் போர் ஏற்றை *

‡மன்னும் அரங்கத்தெம் மா மணியை || 63 ||

வல்லவாழ்ப்

பின்னை மணாளனைப் பேரில் பிறப்பிலியை *

தொன்னீர்க் கடல் கிடந்த தோளா மணிச் சுடரை *

என் மனத்து மாலை இடவெந்தை ஈசனை *

மன்னும் கடல் மல்லை மாயவனை || 64 ||

வானவர் தம்

சென்னி மணிச் சுடரைத் தண்கால் திறல் வலியை *
தன்னைப் பிறர் அறியாத் தத்துவத்தை முத்தினை *
அன்னத்தை மீனை அரியை அரு மறையை *
முன் இவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை || 65 ||

கோவலூர்

மன்னும் இடைகழி எம் மாயவனை *
பேய் அலறப் பின்னும் முலை உண்ட பிள்ளையை || 66 ||

அள்ளல் வாய்

அன்னம் இரை தேர் அழுந்தூர் எழும் சுடரை *
தென் தில்லைச் சித்திரகூடத்தென் செல்வனை || 67 ||

மின்னி மழை தவழும் வேங்கடத்தெம் வித்தகனை *
மன்னனை மாலிருஞ்சோலை மணாளனை *
கொல் நவிலும் ஆழிப் படையானை || 68 ||

கோட்டியூர்

அன்ன உருவின் அரியை *
திருமெய்யத்தின் அமுத வெள்ளத்தை இந்தனூர் அந்தணனை *
மன்னு மதிட்கச்சி வேளுக்கை ஆள் அரியை *
மன்னிய பாடகத்தெம் மைந்தனை || 69 ||

வெஃகாவில்

உன்னிய யோகத்துறக்கத்தை *
ஊரகத்துள் அன்னவனை அட்ட புயகரத்தெம் ஆனேற்றை *
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை || 70 ||

வானவர் தம்

முன்னவனை மூழிக்களத்து விளக்கினை *
அன்னவனை ஆதனார் ஆண்டளக்கும் ஐயனை *
நென்னலை இன்றினை நாளையை || 71 ||

நீர்மலை மேல்

மன்னு மறை நான்கும் ஆனானை *
புல்லாணித் தென்னன் தமிழை வட மொழியை *
நாங்கூரில் மன்னு மணி மாடக் கோயில் மணாளனை *
நல் நீர்த் தலைச்சங்க நாண் மதியை || 72 ||

நான் வணங்கும்

கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை *
தென் நறையூர் மன்னு மணி மாடக் கோயில் மணாளனை *
கல் நவில் தோள் காளையைக் கண்டாங்குக் கை தொழுது *
என் நிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம் பெருமான் *
தன் அருளும் ஆகமும் தாரானேல் || 73 ||

தன்னை நான்

மின் இடையார் சேர் இயிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும் *
தன் அடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும் *
கொல் நவிலும் வேல் வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும் *
தன் நிலைமை எல்லாம் அறிவிப்பன் || 74 ||

தான் முன நாள்

மின் இடை ஆய்ச்சியர் தம் சேரிக் களவின்கண் *
துன்னு படல் திறந்து புக்கு || 75 ||

தயிர் வெண்ணெய்

தன் வயிறார விழுங்க *

கொழுங்கயல் கண் மன்னு மடவோர்கள் பற்றியோர் வான்
கயிற்றால் * பின்னும் உரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும் *

அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர் விழவின் கண் *

துன்னு சகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றை *

முன் இருந்து முற்றத் தான் துற்றிய தெற்றெனவும் *

மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ் வேந்தர் தூதனாய் *

தன்னை இகழ்ந்துரைப்பத் தான் முன நாள் சென்றதுவும் *

மன்னு பறை கறங்க மங்கையர் தம் கண்களிப்ப *

கொன்னவிலும் கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும் குடம் ஆடி *

என் இவன் என்னப் படுகின்ற ஈடறவும் *

தென் இலங்கை ஆட்டி அரக்கர் குலப் பாவை *

மன்னன் இராவணன் தன் நல் தங்கை || 76 ||

வாள் எயிற்றுத்

துன்னு சுடு சினத்துச் சூர்பணகா சோர்வெய்தி *

பொன் நிறங்கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் *

தன்னை நயந்தாளைத் தான் முனிந்து மூக்கரிந்து *

மன்னிய திண்ணெனவும் வாய்த்த மலை போலும் *

தன் நிகர் ஒன்றில்லாத தாடகையை || 77 ||

‡ மா முனிக்காத்

தென் உலகம் ஏற்றுவித்த திண் திறலும் *

மற்றிவை தான் உன்னி உலவா உலகறிய ஊர்வன் நான் *

முன்னி முளைத்தெழுந்தோங்கி ஒளி பரந்த *

மன்னிய பூம் பெண்ணை மடல் || 78 ||

என் நிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம் பெருமான் *
தன் அருளும் ஆகமும் தாரானேல் *
பின்னைப் போய் ஒண்டுறைநீர் வேலை உலகறிய ஊர்வன் நான் *
வண்டறை பூம் பெண்ணை மடல்

பெரிய திருமடல் முற்றிற்று
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்